

- In natali patria, nunc alibi mestum
Et curis continuis fecerat infestum.
- 6 In tam miserabili lamentacione
Eram in multiplici meditacione,
Mei tandem inmemor pro emissionem
Lacrimarum, usus sum obdormicione
Et dicenda postmodum ductus visione.
- 7 Apparebat machina michi, cuius motus
Nulli erat hominum omnino ignotus.
Mundus rote strepitum senciebat totus,
Et ego qui nimium non eram remotus,
Ob tam magnum strepitum fui valde motus.
- 8 Videbam in medio rote existentem
Quandam cecam feminam rotam subvertentem,
Inconstantem, tremulam, variam, fluentem,
Leva manu radium unum deprimentem,
Alterumque altera manu erigentem.
- 9 Supradictam manuum per extensionem
Donabat continuam rote mocionem,
Quibusdam post aliquam degradacionem
Quandam momentaneam dans ascensionem,
Et credo quod sepius preter rationem.
- 10 Videbatur siquidem rote adherere
Multitudo hominum, quorum hii lugere
Videbantur, alii modicum ridere,
Tercii felicius et magis gaudere,
Sed quarti miserrimi, post gaudia flere.
- 11 Hic sub rota latitat Iob depauperatus,
Cresus tumet desursum, ruit degradatus
Petrus de Arbrocia, sed ad dextrum latus
Est quidam Florencius de Roia natus
Ad Cresi divicias erigi conatus.
- 12 Ille Petrus primitus de gente ignota
Desursum ascenderat, nec deerat iota,
Quin rex esset Gallie, tandem cum Philota
Descendit turpissime, cum mors eius nota
Fuit, de qua stupuit gens Gallie tota.
- 13 O Fortuna subdola, cur hec cogitasti?
Petrum de Abrocia cur sic elevasti,
Quem morte turpissima subito dampnasti?
Cur Philotam filium tuum tu vocasti,
Quem tam miserabili rota post rotasti?
- 14 Tangebatur Parisius latus curvature,
Ubi gens aculeo caude¹ nimis dure
Cogebatur corruere nescio quo iure

1) 'caudis' Hs.